

11. januar 2021
Sagsnr.: 20/08572
SOJAAN

AFGØRELSE FRA MILJØ- OG FØDEVAREKLAGENÆVNET

MILJØ- OG
FØDEVAREKLAGENÆVNET
Toldboden 2
8800 Viborg

STADFÆSTELSE af påbud i sag om ændring af markedsføring i Aarhus Kommune

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37795526
EAN-nr. 5798000026070
nh@naevneneshus.dk
www.naevneneshus.dk

Miljø- og Fødevareklagenævnet har truffet afgørelse efter fødevarelovens § 52, stk. 1,¹ og anprisningsforordningens artikel 10, stk. 1,² jf. fødevarelovens § 58 a, stk. 1.

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Fødevarestyrelsens afgørelse af 23. juni 2020 om påbud om at ændre markedsføringen af produkterne ”F 1” og ”F 2”.

Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 17 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.³

Afgørelsen er truffet af formanden på nævnets vegne, jf. § 8 i lov om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

¹ Lovbekendtgørelse nr. 999 af 2. juli 2018 om fødevarer.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 af 20. december 2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer.

³ Lov nr. 1715 af 27. december 2016 om Miljø- og Fødevareklagenævnet.

1. Klagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet

Afgørelsen er den 17. juli 2020 påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet af virksomheden.

Klager har navnlig anført, at

- afgørelsen er truffet på et forkert juridisk og videnskabeligt grundlag, og
- der ikke kan stilles krav om, at den anpriste mængde cikorieinulin skal indtages i en enkelt daglig portion eller salgsenhed.

Klagepunkterne er nærmere uddybet i afsnit 2.2.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ikke fundet anledning til at træffe særskilt afgørelse om opsættende virkning i den konkrete klagesag.

2. Sagens oplysninger

2.1 Den påklagede afgørelse

Fødevarestyrelsen har ved et onlinekontrolbesøg den 19. juni 2020 konstateret, at klager har markedsført produkterne ”F 1

” og ”F 2 ” med sundhedsanprisningen ”Cikorieinulin bidrager til normal tarmfunktion via hyppigere afføring”.

Produktet ”F 1 ” var desuden mærket med angivelsen ”Effekten ved at indtage fødevarer med Cikorieinulin opnås ved et dagligt indtag af 12 gram Cikorieinulin, hvilket svarer til 2 portioner af 500 ml af dette produkt”. Produktet ”F 2 ” var mærket med udsagnet ”Effekten ved at indtage Cikorieinulin opnås ved et dagligt indtag af 12 gram Cikorieinulin, hvilket svarer til 3 portioner af 170 gram af dette produkt”.

Det fremgår af kontrolrapporten, der blev udfyldt under kontrolbesøget, at klager til de konstaterede forhold har bemærket følgende:

”Vi ser forskelligt på fortolkningen af betingelserne for brug af anprisningen. Vi vil gerne vejledes om hvordan vi sikre, at der ikke sker vildledning af forbrugerne ved salg af produkterne i store og små salgsenhederne i den situation hvor formulering af produkterne er ens, men i forhold til Fødevarestyrelsens fortolkning ikke kan bære det samme claim. V 1 markedsfører produkter med samme formulering i flere størrelser (170 g, 500 g og 1000 g).”

Fødevarestyrelsen har den 23. juni 2020 påbudt klager at ændre markedsføringen af produkterne. Det fremgår af afgørelsen, at de specifikke betingelser for anvendelsen af sundhedsanprisningen ikke er overholdt, når produktet i den udbudte salgsform ikke indeholder den mængde cikorieinulin, der er påkrævet for at have den anpriste effekt. Styrelsen har i den forbin-

delse henvist til betingelserne for anvendelse af anprisningen om cikorieinulin i forordning 2314 af 7. december 2015.⁴ Endelig har styrelsen angivet, at påbuddet er givet i medfør af fødevarelovens § 52, stk. 1, fordi klager ikke har overholdt anprisningsforordningens artikel 10, stk. 1.

Den 12. september 2019 havde Fødevarestyrelsen desuden indskærpet reglerne for klager i forbindelse med en lignende overtrædelse.

2.2 *Klagens indhold*

Indledningsvis har klager anført en række bemærkninger om sagsforløbet og en indskærpelse meddelt den 17. april 2020.

Herefter har klager anført, at afgørelsen om påbud alene er begrundet i Fødevarestyrelsens forståelse af betingelserne for anvendelse af sundhedsanprisningen i indeværende sag, og således ikke er juridisk begrundet.

Klager har i den forbindelse gengivet Fødevarestyrelsens begrundelse for afgørelsen, samt kriterierne for anvendelse af sundhedsanprisningen. Klager har fremhævet, at ”fødevarer”, i betingelserne for anvendelse af anprisningen, er angivet i flertal, og anført at det ikke er en betingelse, at mængden af cikorieinulin skal være indeholdt pr. kvantificeret portion eller salgsenhed. Ifølge klager er der heller ikke angivet krav om, at der ikke må indtages andre produkter for at opnå de 12 g cikorieinulin. Klager har her henvist til en række eksempler på anvendelsesbetingelser for andre anpriser.

I forlængelse heraf har klager citeret anprisningsforordningens artikel 5, stk. 1, litra d. Med henvisning hertil har klager anført, at der for cikorieinulin er defineret en ”betydelig mængde” på baggrund af det godkendte studie ”Schulz et al., 2012, unpublished”. Ifølge klager udgør studiet videnskabelig evidens. På denne baggrund har klager anført, at lovgivningen om fødevareproducenters ansvar i forhold til fair oplysningspraksis er overholdt. Hertil har klager oplyst, at produkter med en given anprisning tilpasses til et forbrugsmønster og kategori, hvormed forbrugernes frie ret til at vælge fødevarer, der giver mulighed for at opnå den anpriste effekt, understøttes.

Klager har yderligere citeret anprisningsforordningens artikel 10, stk. 2, litra a og litra b. Hertil har klager oplyst, at produkterne er mærket med information om, hvornår effekten ved indtag af cikorieinulin opnås og hvor mange portioner, der skal til for at opnå den gavnlige effekt. Derudover fremgår det, ifølge klager, af produkterne, at disse bør indtages som en del af en sund, varieret kost og aktiv livsstil.

⁴ Kommissionens forordning (EU) 2015/2314 af 7. december 2015 om godkendelse af en anden sundhedsanprisning af fødevarer end dem, der henviser til en reduceret risiko for sygdom og til børns udvikling og sundhed.

Klager har i den forbindelse anført, at den gennemsnitlige forbruger i EU, som omtalt i pkt. 15 i anprisningsforordningens præambel, forstår betydningen af anprisningen og de dertilhørende formuleringer. Efter klagers opfattelse er der desuden en stor sandsynlighed for, at produkterne købes grundet anprisningen ”holder maven i balance”. Det er på denne baggrund klagers vurdering, at Fødevarestyrelsens tolkning af betingelserne ikke giver mulighed for anvendelse af anprisningen om cikorieinulin på lige vilkår for alle fødevarer, der indeholder en betydelig mængde af cikorieinulin.

Endvidere har klager henvist til et studie, som EFSA har fundet væsentligt for vurderingen af anprisningen om cikorieinulin, herunder for udarbejdelse af betingelser for anvendelse. Klager har fremhævet, at studiet dokumenterer den anpriste effekt ved indtagelse af 12 g cikorieinulin pr. dag, samt at ingen af deltagerne i studiet har indtaget én daglig dosis på 12 g. Ifølge klager er dette også påpeget i EFSA’s videnskabelige vurdering.

Klager har oplyst, at leverandøren af cikorieinulin har udarbejdet en udtalelse om anvendelsen af den specifikke sundhedsanprisning, herunder betingelserne for anvendelse, og heri har argumenteret for at opdele mængden af cikorieinulin i flere portioner. Dette er efter klagers opfattelse i tråd med, at hverken EFSA eller EU-Kommissionen har betinget deres udtalelse eller godkendelse med, at de 12 g cikorieinulin skal indtages i én daglig dosis.

I forlængelse heraf har klager bemærket, at EFSA i forbindelse med udarbejdelsen af den videnskabelige vurdering har iagttaget det undersøgte indtagsmønster på tre portioner á 4 g cikorieinulin. Efter klagers vurdering er der dermed heller ikke i denne henseende holdepunkter for, at EFSA har haft til hensigt at stille krav om et indtag på én portion á 12 g pr. dag eller at en anprist fødevarer skal indeholde denne mængde. Det er yderligere klagers vurdering, at kravet ville have fremgået specifikt af betingelserne for anvendelse, såfremt kravet var tilsigtet. Endvidere er der, ifølge klager, ikke grundlag for at stille en sådan betingelse ud fra undersøgelsesgrundlaget. Ifølge klager har EFSA i andre tilfælde specificeret, hvis anvendelse af en specifik anprisning er underlagt et portionskrav.

Den 28. august 2020 har klager sendt et høringssvar til Fødevarestyrelsens bemærkninger af 24. juli 2020. Heraf fremgår det, at sagen enten bør hjemvises, idet afgørelsen bygger på et utilstrækkeligt oplysningsgrundlag og er utilstrækkeligt begrundet, eller fordi anprisningen er anvendt i overensstemmelse med reglerne.

Til støtte herfor har klager anført, at der, grundet afgørelsens indgribende karakter, må stilles større krav til myndighedernes oplysning af sagen. Efter klagers opfattelse er sagen ikke tilstrækkeligt oplyst, idet Fødevarestyrelsen har undladt at undersøge forholdene omkring godkendelsen af anprisningen. Klager har desuden påpeget, at afgørelsen ændrer på styrelsens hidtidige praksis og vejledning, samt at styrelsen, ved sagens oplysning,

ikke har inddraget hidtidig praksis. Efter klagers opfattelse vil en tilstrækkelig oplysning af sagen som minimum indebære, at styrelsen tager kontakt til EFSA-ekspertgruppen for at afklare, hvilken vægt det videnskabelige grundlag for anprisningen skal tillægges ved fortolkningen af anprisningens anvendelsesbetingelser.

Ligeledes er det klagers opfattelse, at der, som led i sagens oplysning, burde være foretaget en analyse af anprisningens brug på det europæiske marked, da der er forskel i Fødevarestyrelsens fortolkning af kriterierne i forhold til andre EU-lande.

Klager har endvidere anført, at afgørelsens begrundelse ikke er i overensstemmelse med forvaltningslovens § 24,⁵ idet denne er i modstrid med styrelsens tidligere opfattelse af anprisningen. Det er klagers opfattelse, at styrelsen burde have begrundet, hvilke faktiske omstændigheder, der er tillagt betydning ved den nye fortolkning af anprisningen. Klager har i den forbindelse henvist til, at styrelsen ved et kontrolbesøg den 1. maj 2017 har kontrolleret anprisningen og anvendelsesbetingelserne herfor uden anmærkninger. Klager har derfor handlet i god tro i forhold til markedsføringen af produkterne efter denne vejledning.

Yderligere har klager fastholdt, at anprisningen er lovlig. Til støtte herfor har klager vedlagt producentens vurdering af anprisningen. Endvidere har klager understreget vigtigheden af at være opmærksom på sprogbrugen i fødevarerbranchen, herunder i EFSA's Scientific Opinion. Ifølge klager burde styrelsen have forholdt sig hertil i begrundelsen for afgørelsen. Derudover er styrelsens fortolkning af anvendelsesbetingelserne, efter klagers opfattelse, åbenlyst uhensigtsmæssig. Endelig har klager anført, at afgørelsen burde være truffet på baggrund af de bagvedliggende videnskabelige forhold og hensigten med anprisningen.

2.3 Fødevarestyrelsens bemærkninger til klagen

Fødevarestyrelsen har den 24. juli 2020 oversendt sagen til Miljø- og Fødevareklagenævnet med bemærkninger til klagen.

Det fremgår af bemærkningerne, at tvisten i indeværende sag går på, hvorvidt den anpriste mængde cikorieinulin skal indtages i én enkelt daglig portion/salgseenhed eller kan indtages i flere portioner.

Herefter har Fødevarestyrelsen henvist til Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 26. februar 2020 i sagsnr. 20/00363 og citeret afgørelsen. Efter styrelsens vurdering er den pågældende sag yderst sammenlignelig med den indeværende. Med henvisning hertil har styrelsen anført, at klagers markedsføring ikke er i overensstemmelse med reglerne og derfor må ændres.

⁵ Lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014 af forvaltningsloven.

Den 29. september 2020 har Fødevarestyrelsen sendt bemærkninger til klagers høringssvar af 28. august 2020. Heraf fremgår det, at styrelsen var på kontrol hos klager i maj 2017, samt at styrelsen på daværende tidspunkt ikke var opmærksom på, at indholdet af cikorieinulin skulle være i produktet i den udbudte salgsform. Ifølge styrelsen blev forhold vedrørende anvendelse af en uspecifik sundhedsanprisning og placeringen af den relaterede beslægtede sundhedsanprisning, samt dokumentation for leverancer af cikorieinulin, kontrolleret ved det pågældende kontrolbesøg. Styrelsen har anført, at betingelserne for anvendelse af anprisninger derfor ikke var i fokus på kontrollen.

Fødevarestyrelsen har endvidere bemærket, at der i 2019 blev foretaget en ny kontrol af produktet, hvor forholdet, der er lagt til grund for påbuddet i indeværende sag, blev indskærpet. Ifølge styrelsen har klager ikke rettet markedsføringen efter denne indskærpelse, hvorfor påbuddet i indeværende sag er givet som led i eskalerende myndighedsudøvelse. Ligeledes har styrelsen angivet, at indholdet af cikorieinulin skal være i den udbudte salgsform og ikke nødvendigvis i en portion af produktet. Hertil har styrelsen oplyst, at klager er blevet vejledt konkret om brugen af anprisningen og de øvrige anprisningsregler. På denne baggrund har styrelsen stillet sig uforstående over for klagers påstand om, at sagen ikke skulle være belyst tilstrækkeligt, og at afgørelsen skulle lide af begrundelsesmangler.

3. Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1 Indledende bemærkninger

Det fremgår af fødevarelovens § 58 a, stk. 1, at afgørelser truffet i henhold til denne lov eller regler udstedt i medfør heraf kan påklages til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ikke kompetence til at behandle den del af klagen, der vedrører sagsforløbet. Sagsforløbet, op til afgørelsen og herefter, er ikke en afgørelse efter fødevareloven, og er dermed ikke en afgørelse, der kan påklages til nævnet. Endvidere bemærker nævnet, at sagen er oversendt som en klagesag over påbuddet af 23. juni 2020. Nævnet har derfor ikke forholdt sig til den del af klagen, der specifikt vedrører indholdet i indskærpelsen af 17. april 2020.

3.2 Miljø- og Fødevareklagenævnets bemærkninger

Overholdelse af officialmaksimen

Ifølge officialprincippet, eller undersøgelsesprincippet, har en offentlig myndighed pligt til at oplyse en sag tilstrækkeligt, inden myndigheden træffer afgørelse i sagen. Formålet med officialprincippet er at understøtte, at der træffes materielt lovlige og rigtige afgørelser. Officialprincippet forpligter blandt andet myndigheden til aktivt at sikre, at alle relevante og nødvendige oplysninger bliver indsamlet og kontrolleret. Princippet er ikke lovfæstet, men er udtryk for en almindelig retsgrundsætning.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at Fødevarestyrelsen ved påbud af 23. juni 2020 har iagttaget officialmaksimen.

Ved afgørelsen har Miljø- og Fødevareklagenævnet vurderet, at Fødevarestyrelsen har haft de fornødne faktiske oplysninger til at kunne træffe afgørelse i sagen. Nævnet har her lagt vægt på, at styrelsen har haft oplysninger om produktets udbudte salgsform, mængden af cikorieinulin pr. produkt i udbudt salgsform, de på produktet angivne anprisninger og anvendelsesbetingelserne herfor. Idet sagen vedrører en fortolkning af anvendelsesbetingelserne for den på produktet anførte anprisning om cikorieinulin ud fra de konkrete forhold om produktets markedsføring er det nævnets vurdering, at styrelsen har oplyst sagen tilstrækkeligt inden afgørelsen blev truffet.

Det er på denne baggrund ligeledes Miljø- og Fødevareklagenævnets vurdering, at Fødevarestyrelsen ikke for at oplyse sagen tilstrækkeligt har skullet indhente en udtalelse fra EFSA-ekspertgruppen omkring anprisningens anvendelsesbetingelser eller en analyse af anprisningens anvendelse på det europæiske marked.

Begrundelsesmangler ved afgørelsen

Det følger af forvaltningslovens § 22 at en afgørelse, når den meddeles skriftligt, skal være ledsaget af en begrundelse, medmindre afgørelsen fuldt ud giver den pågældende part medhold. Det er præciseret i § 24, stk. 2, at begrundelsen om fornødent skal indeholde en kort redegørelse for de oplysninger vedrørende sagens faktiske omstændigheder, som er tillagt væsentlig betydning for afgørelsen.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at Fødevarestyrelsens påbud af 23. juni 2020 overholder forvaltningslovens krav om begrundelse.

Ved afgørelsen har Miljø- og Fødevareklagenævnet lagt vægt på, at begrundelsen indeholder en redegørelse for de faktiske omstændigheder, som Fødevarestyrelsen har tillagt væsentlig betydning for afgørelsen. På denne baggrund er det nævnets vurdering, at afgørelsens begrundelse er i overensstemmelse med kravene i forvaltningslovens § 22 og § 24, stk. 2.

Efter Miljø- og Fødevareklagenævnets vurdering er begrundelsen således ikke mangelfuld, fordi denne ikke indeholder en redegørelse for de forhold, som den, efter klagers opfattelse, bør indeholde. Nævnet henviser her til, at anprisningens anvendelsesbetingelser, ifølge styrelsens oplysninger, ikke har været genstand for kontrolbesøget den 1. maj 2017. På denne baggrund er det nævnets opfattelse, at styrelsen ikke ved dette kontrolbesøg har givet klager grundlag for at tro, at anvendelsesbetingelserne var overholdt. Ligeledes har nævnet lagt vægt på styrelsens oplysning om, at styrelsen på daværende tidspunkt ikke var opmærksom på, at indholdet af cikorieinulin skulle være i produktet i den udbudte salgsform. Nævnet har

forstået dette således, at styrelsen ikke forud for kontrollen den 19. september 2019, hvor forholdet blev indskærpet, har haft anledning til at fastlægge en fortolkningspraksis om anvendelsesbetingelserne for anprisningen om cikorieinulin. Dermed har nævnet lagt til grund, at der ikke forud for det pågældende kontrolbesøg har været en fortolkningspraksis, som styrelsen efterfølgende har ændret. På denne baggrund er det nævnets vurdering, at der ikke er grundlag for at fastslå, at begrundelsen er mangelfuld på baggrund af fraværet af en redegørelse for en fortolkningsændring, idet der ikke er foretaget en sådan.

Påbuddet af 23. juni 2020

Fødevarestyrelsen træffer de afgørelser, herunder meddeler de påbud og forbud, der anses for nødvendige for at sikre overholdelsen af de krav, der er fastsat i fødevarerlovgivningen eller i Den Europæiske Unions forordninger og direktiver, jf. fødevarerovens § 52, stk. 1.

Det er forbudt at anvende sundhedsanprisninger, medmindre de opfylder de generelle krav i kapitel II og de særlige krav i dette kapitel og er godkendt i henhold til denne forordning og medtaget på listerne over anprisninger, der er tilladt i henhold til artikel 13 og 14, jf. anprisningsforordningens artikel 10, stk. 1.

Det fremgår af artikel 1, stk. 1, i forordning (EU) nr. 2015/2314 af 7. december 2015, at den i bilaget til nærværende forordning angivne sundhedsanprisning optages på den i anprisningsforordningens artikel 13, stk. 3, omhandlede EU-liste over tilladte anprisninger.

Af bilaget til forordning (EU) nr. 2015/2314 af 7. december 2015 fremgår sundhedsanprisningen ”Cikorieinulin bidrager til normal tarmfunktion via hyppigere afføring”. Endvidere er der angivet følgende betingelser for anvendelse af anprisningen: ”Forbrugerne skal oplyses om, at den gavnlige effekt opnås ved et dagligt indtag på 12 g cikorieinulin. Anprisningen kan kun anvendes for fødevarer, der giver et dagligt indtag på mindst 12 g naturlig cikorieinulin.”

Anvendelse af sundhedsanprisninger tillades kun, hvis den mængde af produktet, som med rimelighed kan antages at blive indtaget, indeholder en betydelig mængde, som defineret i EF-bestemmelser, af det næringsstof eller andet stof, anprisningen vedrører, eller, hvis sådanne bestemmelser ikke findes, en betydelig mængde, der frembringer den anpriste ernæringsmæssige eller fysiologiske virkning dokumenteret ved almindeligt anerkendte videnskabelige data, jf. anprisningsforordningens artikel 5, stk. 1, litra d.

Det er kun tilladt at anvende sundhedsanprisninger, hvis en erklæring om betydningen af en varieret og afbalanceret kost og en sund livsstil, og den mængde af fødevaren og det forbrugsmønster, der skal til for at opnå den

anpriste gavnlige virkning, fremgår af mærkningen, eller hvis der ikke findes en sådan mærkning af præsentationen og reklamerne, jf. anprisningsforordningens artikel 10, stk. 2, litra a og litra b.

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder, at påbuddet er en rimelig og nødvendig foranstaltning i medfør af fødevarelovens § 52, stk. 1, for at sikre overholdelsen af anprisningsforordningens regler, idet klager ikke har overholdt anprisningsforordningens artikel 10, stk. 1.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har ved afgørelsen lagt til grund, at produkterne ”F 1 ” og ”F 2

” var anprist med ”Cikorieinulin bidrager til normal tarmfunktion via hyppigere afføring”. Endvidere har nævnet lagt til grund, at ”F 1

” indeholder 6 g cikorieinulin pr. salgsenhed, og at ”F 2 ” indeholder 4 g cikorieinulin pr. salgsenhed.

Ved afgørelsen har Miljø- og Fødevareklagenævnet vurderet, at betingelserne for anvendelse af den godkendte sundhedsanprisning om cikorieinulin forudsætter, at de 12 g cikorieinulin skal være indeholdt i den anpriste fødevare.

Nævnet har støttet vurderingen på anvendelsesbetingelsernes ordlyd, hvorefter anprisningen kun kan anvendes for fødevarer, der giver et dagligt indtag på mindst 12 g cikorieinulin. Derudover har nævnet ved vurderingen inddraget klagers eksempler og de øvrige eksempler på formuleringer af anvendelsesbetingelser for andre anprisninger, som Fødevarestyrelsen har anført i forbindelse med fortolkningen af anvendelsesbetingelserne i nævnets sagsnr. 20/00363. Nævnet har på baggrund af de pågældende eksempler vurderet, at det vil fremgå af anvendelsesbetingelserne, såfremt den anpriste effekt kan opnås ved indtag af fødevaren i kombination med andre fødevarer. Nævnet bemærker i den forbindelse, at der er forskel på, hvilke krav der stilles til indholdet af en fødevare i betingelserne for anvendelse af de forskellige sundhedsanprisninger. Herunder er der forskel på, om anvendelsesbetingelserne foreskriver forekomst af hele den mængde af et stof, der giver den anpriste effekt, i en enkelt enhed af fødevaren eller om den kan komme fra flere separate kilder. I indeværende sag er det nævnets vurdering, at anvendelsesbetingelserne for den godkendte sundhedsanprisning om cikorieinulin foreskriver, at hele den mængde cikorieinulin, der giver den anpriste effekt, skal være til stede i den solgte fødevareenhed.

Det er således Miljø- og Fødevareklagenævnets opfattelse, at det er den anpriste fødevare, der skal indeholde den mængde af stoffet, der giver den anpriste effekt, når andet ikke er angivet i anvendelsesbetingelserne. Nævnet vurderer i den forbindelse, at det er ordlyden af de specifikke anvendelsesbetingelser, og ikke det specifikke indhold af de undersøgelser, der

har udgjort grundlaget for at nå frem til anvendelsesbetingelserne, der afgør, om der kan stilles krav til en bestemt portionsstørrelse eller salgshed.

Miljø- og Fødevareklagenævnet vurderer endvidere, at det i henhold til anprisningsforordningens artikel 10, stk. 1, både er en betingelse for anvendelse, at reglerne i kap. II, hvor artikel 5 indgår, er overholdt, og at anprisningen er medtaget på listerne over anprisninger, der er tilladt i henhold til artikel 13. Det er nævnets opfattelse, at sidstnævnte betingelse ligeledes forudsætter, at de specifikke betingelser for anvendelse af anprisningen, som er angivet ud for anprisningerne på listerne, overholdes. Efter nævnets vurdering er det således ikke tilstrækkeligt, at sundhedsanprisningen overholder betingelsen i anprisningsforordningens artikel 5, stk. 1, litra d. På samme baggrund vurderer nævnet, at de specifikke betingelser for anvendelse af anprisningen skal overholdes uanset de supplerende anvendelsesbetingelser i anprisningsforordningens artikel 10, stk. 2, litra a og litra b.

Samlet set er det Miljø- og Fødevareklagenævnets vurdering, at betingelserne for anvendelse af den godkendte sundhedsanprisning om cikorieinulin ikke er overholdt. Nævnet har ved vurderingen lagt vægt på, at produkterne alene indeholder henholdsvis 6 g og 4 g cikorieinulin pr. salgshed, som anprisningen er påført. Nævnet har også lagt vægt på, at anprisningen, i henhold til de specifikke betingelser for anvendelse, jf. nævnets vurdering ovenfor, kun kan anvendes, hvis selve fødevaren indeholder mindst 12 g cikorieinulin. Dermed finder nævnet, at det er forbudt at anvende anprisningen på de konkrete produkter i medfør af anprisningsforordningens artikel 10, stk. 1, og at markedsføringen på denne baggrund skal ændres.

3.3 Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse

Miljø- og Fødevareklagenævnet stadfæster Fødevarestyrelsens afgørelse af 23. juni 2020 om påbud om at ændre markedsføringen af produkterne ”F 1 ” og ”F 2 ”.